

ČODLF 2017 - SPOLEČENSTVÍ

Témata Čtyřletí obnovy dominikánské laické formace nabízejí (ne přikazují nebo určují) sdružením několik možností, jak je využít, ať už jako témata pro setkání, nebo pro duchovní cvičení, nebo pro osobní duchovní obnovu:

- Odkaz na Základní dokumenty LSSD
- Úvodní odstavec navozuje téma
- Čtení z Písma slouží jako podklad pro rozjímání (Lectio divina)
- Otázky pomáhají určit směr úvah
- Čtení odkazuje na krátký text, který může posloužit jako podklad k diskuzi ve sdružení (např. po rozstříhání na kratší odstavce a rozdělení mezi přítomné)
- Světec měsíce: můžeme se podrobněji seznámit s jeho životem a zvláště tento měsíc se k němu modlit (viz proprium)
- Doporučená literatura nabízí namátkově některé tituly k tématu

Zajímavé podněty a závěry, o něž se budete chtít podělit, budou zveřejněny na stránkách Opuscula.

7) Březen 2018

Poslušnost

Řehole sv. biskupa Augustina

Poslušnost je velkou dcerou ctnosti spravedlnosti. O žádné jiné ctnosti nebylo řečeno tolik chvály, kromě lásky. Poslušnosti je třeba v každém lidském společenství, protože bez ní se ztrácí řád. Je to ctnost náročná, protože lidská vůle se nerada podřizuje vůli druhého. Někdy je to ale ctnost lenochů, protože je mnohem snazší se podříditi vůli druhého, než se angažovat, bojovat a nést odpovědnost.

Poslušnost předpokládá svobodu a kreativitu. Zvláště laické povolání vyžaduje vyváženost: na jedné straně ochotu se podříditi (a vědět komu), na druhé odvahu a odhodlanost nést břemeno odpovědnosti za sebe, za druhé, za společenství, za svět.

Správně chápaná a praktikovaná poslušnost podle dominikánské tradice je klíčem k životaschopnosti našich sdružení. Ale co to tedy prakticky znamená?

Pojetí poslušnosti v dominikánské tradici

Naše současná společnost hájí a prosazuje svobodu jednotlivce dělat, co chce, a říkat co ho napadne, za předpokladu, že toto právo ponechá i ostatním. Tento přístup je ale poměrně nedávným vynálezem moderní doby a vychází z představy, že existuje volný trh vůlí, který funguje na stejných základech jako volný trh se zbožím. Z tohoto pohledu liberálně individualistického se jeví reholní život a poslušnost jako záležitost lámání vůlí jednotlivců.

Proto se jeví překvapivé tvrzení sv. Tomáš Akvinského, že nařizování a řízení není aktem vůle, ale inteligence, jako čin někoho, kdo chápe, co se má udělat.

Z moderního hlediska je špatným příkazem ten, který bez náležitého důvodu zasahuje do svobod jednotlivce. Ze středověkého hlediska je špatným příkazem příkaz hloupý. Hlavní povinností představeného je podle toho být inteligentní, mít "zdravý rozum". Poslušnost pak je učením se s otevřenou myslí pravdám praktickým: co je třeba udělat a jak žít.

Dominikánská tradice vychází z pojetí středověkého. Proto je v ní hlavním zákonem jednomyslnost. Každý problém je třeba prodiskutovat, každý má možnost se vyjádřit a debata by měla vést k dohodě, jednomyslné natolik, nakolik je to možné. Když se pak hlasuje, nejde o prosazení vůle většiny, ale o vyjádření této dohody.

Poslušným společenstvím je pak takové, kde vládne obecná shoda v tom, co se má udělat, takže vůle nadřízeného se téměř nemusí projevovat. Poslušnost je pak bratrskou svorností, pro niž je výstižnějším výrazem termín “solidarita”.

Magistr Řádu Vincent de Couesnongle k tomu říká: “Bratrská svornost a poslání: pro nás jsou tyto dvě věci ustavičně propojeny a jasně určují náš způsob následování Krista. ... Řád chce mezi oběma udržovat dokonalou rovnováhu, právě tak jako Církev, která je jednotou a posláním zároveň. Žádný div, že tyto dvě věci utvářejí naše pojetí autority a řízení ... a tak i naše chápání poslušnosti.”

Písmo:

Mk 9, 2-7, Řím 5, 18-19, Řím 6, 16-23, Flp 2, 5-11, Žid 5, 7-10, 1Petr 1, 22

Otázky:

- Co konkrétně znamená pro laika *poslušnost*? Slibuje dominikánský laik poslušnost svým představeným? Jestli ano, v jakém smyslu? Jakým způsobem se realizuje poslušnost ve sdružení? Jakou roli má představený? Má právo vyžadovat od členů poslušnost? V čem?
- Jestliže poslušnost v dominikánském pojetí znamená konsensus, snažíme se o něj? Nebo jeden (nebo užší zájmová skupina) vždy prosadí svou vůli?
- Umím se podřídit zájmu celku, ne z donucení, ale tak, abych ho považoval/a za svůj zájem?
- Jednota společenství může být narušena jak neposlušností, tak nepatřičným vyžadováním poslušnosti. Umíme to rozlišit a udržovat jednotu ve svobodě a různosti?

Svěťice:

bl. Anna od Andělů Monteagudová

Literatura:

- ✚ Sv. Kateřina Sienská: Dialog, kap. 154÷165
- ✚ Józef Augustyn: Jak hledat a nalézat Boží vůli
- ✚ Raniero Cantalamessa: Poslušnost
- ✚ Herbert McCabe OP: Poslušnost (text přednášky viz na webu <http://laici.op.cz/clanek/poslusnost>)